

2019 ಕೆ.ತೀ.ವ 515

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಡಾ|| ವಿನೀತ್ ಕೊಠಾರಿ
ಮತ್ತು
ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಸುಜಾತ

ಗೋಪಾಲ್ ಎಸ್. ಪಂಡಿತ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಆಯುಕ್ತರು, ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ
ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು*

ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 1961ರ 260-ಎ ಪ್ರಕರಣ -

ತೆರಿಗೆದಾರರಾದ - ಗೋಪಾಲ ಎಸ್. ಪಂಡಿತ್, ಮಾಲೇಕರು ಪಂಡಿತ್ ಡೆವಲಪರ್ಸ್, ಮಂಗಳೂರು. ಇವರು ಮಾನ್ಯ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಣ, ಬೆಂಗಳೂರು ಹೀಲ 'ಜಿ'ವು ದಿನಾಂಕ: 27.07.2016ರಂದು 2005-06 ರಿಂದ 2009-10 ನಿರ್ಧರಣಾ ವರ್ಷಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಮುಖ್ಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲ ಎತ್ತಲಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 1961 (ಅಧಿನಿಯಮ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ)ರ 260ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಪೀಲನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿರುವರು.

ಪಕ್ಷಕಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ಅಹವಾಲನ್ನು ಆಲಸಲಾಗಿದೆ. ತೆರಿಗೆದಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ ನೇರ ತೆರಿಗೆಯ ಕೇಂದ್ರಿಯ ಮಂಡಳಿಯು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದ ಆಂತರಿಕ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಿವೆ. ಅಧಿನಿಯಮದ 153ಡಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲ ಶಾಸನಾತ್ಮಕ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮೋದನಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಅಂದರೆ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರು ಸದರಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ತೆರಿಗೆದಾರನ

*ಐ.ಟಿ.ಎ. ಸಂ. 34/2017, ದಿನಾಂಕ 25ನೇ ಜೂನ್, 2018.

ಅಹವಾಲನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಿರ್ಧರಣಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ, ತೆರಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಅವನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಮತ್ತು ಯುಕ್ತವಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಎಲ್ಲ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳ ಗುಣಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಿದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಅಧಿನಿಯಮದ 153ಡಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಿದಂತೆ ಉನ್ನತ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಎಂದರೆ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಕರಡು ನಿರ್ಧರಣಾ ಆದೇಶವನ್ನು ಪೂರ್ವಾನುಮೋದನೆ ನೀಡಿರುವರು ಹಾಗೂ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರ ದರ್ಜೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಯು ನಿರ್ಧರಣಾ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವನು. ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳು ಕರಡು ಅನುಮೋದನಾ ಆದೇಶವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಥ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಎಂದರೆ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರು ತೆರಿಗೆದಾರನಿಗೆ ಅವನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸದಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ಸಹ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಮುಂದೆ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆದಾರರ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಅವನು ತನ್ನ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆಯ ಕೆಲವು ನಿರ್ಧರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಸ್ತುವಿಷಯ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಧರಣಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಎರಡು ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಸಹ ಆಗಿದ್ದು, ನಿರ್ಧರಣಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಸಹವರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಧರಣಾ ಅಧಿಕಾರವು ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಗುಣಾರ್ಹತೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆದಾರನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆಯು ಆಂತರಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಆ ಯಾವುದೇ ಕಚೇರಿ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯ ಆಧಾರಿತವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿನಿಯಮದ 119ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸನಾತ್ಮಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ತೆರಿಗೆದಾರನಿಗೆ ಇರುವ ಆ ಯಾವುದೇ ಫಲಾನುಭವವನ್ನು ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಬಂಧಕಗೊಳಿಸಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ತೆರಿಗೆದಾರನು ಅನುಮೋದನಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ತನಗೆ ತನ್ನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಕಾರಣದ ಅಂಶವನ್ನು ಸಹ ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಸದರಿ ನಿರ್ಣಯವು ಎರಡು ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಅಂದರೆ ಆಯುಕ್ತರು ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ (ಅಪೀಲುಗಳು), ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಣವು ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

ಮೇಲಿನ ಉಪಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಗತಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ತೆರಿಗೆದಾರನು ದಾಖಲಿಸಿದ ಅಪೀಲು ಗುಣಾಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ವಜಾಗೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹವಾಗಿದೆ ತದನುಸಾರವಾಗಿ ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವೆಚ್ಚಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆ

ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ

1. ಅಖಿಲ ಗುಲಮಾಲಿ ಸೋಮಜಿ -ವಿರುದ್ಧ-

ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ, ವಾರ್ಡ್ 4(5), ಪುಣೆ

(ಉಲ್ಲೇ) 5

ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರ : ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ವಕೀಲರು,

ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ : ಶ್ರೀ ಜೀವನ್ ಜಿ. ನೇರಳಗಿ, ವಕೀಲರು

ತೀರ್ಪು

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಡಾ. ವಿನೀತ್ ಕೊರಾರಿ:

ತೆರಿಗೆದಾರರಾದ - ಗೋಪಾಲ ಎಸ್. ಪಂಡಿತ್, ಮಾಲೀಕರು ಪಂಡಿತ್ ಡೆವಲಪರ್ಸ್, ಮಂಗಳೂರು. ಇವರು ಮಾನ್ಯ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಪೀಲು

ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣ, ಬೆಂಗಳೂರು ಪೀಠ 'ಬಿ'ವು ದಿನಾಂಕ: 27.07.2016ರಂದು 2005-06 ರಿಂದ 2009-10 ನಿರ್ಧರಣಾ ವರ್ಷಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಮುಖ್ಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಲಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 1961 ('ಅಧಿನಿಯಮ' ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ)ರ 260ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಪೀಲನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿರುವರು.

2. ತೆರಿಗೆದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ದಾಖಲಿಸಿದ ಅಪೀಲಿನ ವಿವರಣ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿರುವ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಈ ಮುಂದಿನಂತಿವೆ:

- i. ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣ, ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಮೇಲೆ, ಅಧಿನಿಯಮದ 153ಡಿ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅಧಿನಿಯಮದ 153ಎ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲು, ಅಪೀಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ/ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರು ಹೊಂದಿರುವ ಅಧಿಕಾರ ಸರಿಯಾದುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯೇ?
- ii. ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣ, ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಮೇಲೆ, ದಾಖಲಿಸಿದ ಮೂಲ ಸಲ್ಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯ ಮಾರಾಟದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತು ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದ ಯಾವುದೇ ಆರೋಪಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿದ ವಸ್ತು ವಿಷಯ ಗೈರು ಹಾಜರಿಯಲ್ಲಿ, ಅಧಿನಿಯಮದ 153ಎ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರಣೆಗೊಳಪಡಬೇಕಾದ ಕೃಷಿ

ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕರಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದಿರುವುದು ಸರಿಯೇ?

iii. ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 54ಬಿ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುದಾರರು ಮಾಡಿದ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೀಯವೇ?

3. ಅಪೀಲುದಾರರು - ತೆರಿಗೆದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವಾಗಿರುವ ಅಂದರೆ ಉಪ ಆಯುಕ್ತರು, ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ, ಕೇಂದ್ರೀಯ ವ್ಯಕ್ತ, ಮಂಗಳೂರು ಇವರು ದಿನಾಂಕ: 13.02.2009ರಂದು ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣಾಧಿಕಾರಿಯು ಅಲಂಗರ್, ಮೂಡಬಿದಿಯಲ್ಲಿ ನಿವಾಸದ ಆವರಣಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ 2005-06 ರಿಂದ 2009-10 ಒಟ್ಟು ಅವಧಿಗಾಗಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 143(3) ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ 153ಎ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 27.10.2010ರಂದು ಹೊರಡಿಸಿದ ಒಟ್ಟು ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣಾ ಆದೇಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು. ಸದರಿ ಆದೇಶವನ್ನು ಉಪ ಆಯುಕ್ತರು, ತೆರಿಗೆ ಇಲಾಖೆ ಇವರು ಹೊರಡಿಸುವ ಮುಂಚೆ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರು, ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ, ಕೇಂದ್ರೀಯ ವಲಯ, ಪಣಜಿ, ಇವರು ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯನ್ನು ಸದರಿ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಪತ್ರ ಸಂಖ್ಯೆ: ಜೆಸಿಐಟಿ/ಸಿಆರ್/ಪಿಎನ್‌ಜೆ 153ಎ/ಸಿ/ಅನುಮೋದನೆ/2010-11 ದಿನಾಂಕ: 15.12.2010 ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವುದು. ಆದರೆ ಸದರಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಅಂದರೆ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರು, ಉಪ ಆಯುಕ್ತರು, ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಇವರ ಕರಡು ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣಾ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತೆರಿಗೆದಾರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದೇ ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶವನ್ನು

ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ.

4. ಉಪ ಆಯುಕ್ತರು, ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಇವರು ಹೊರಡಿಸಿದ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣಾ ಆದೇಶದ ವಿರುದ್ಧ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಅಂದರೆ ಆಯುಕ್ತರು (ಅಪೀಲು) ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಇವರ ಮುಂದೆಯು ಎತ್ತಲಾದ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಹ ಈ ವಸ್ತು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವರು. ಆದರೆ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಅಧಿನಿಯಮದ 153ಡಿ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ತೆರಿಗೆದಾರನಿಗೆ ತನ್ನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಂಥ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವುದರಿಂದ ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಕರಡು ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣಾ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವರು ಎಂದು ಸದರಿ ವಾದಾಂಶವು ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣದ ಮುಂದೆಯೂ ಅದೇ ವಾದಾಂಶವನ್ನು ತೆರಿಗೆದಾರರು ಎತ್ತಿರುವರು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣವು ಸಹ ಸದರಿ ವಾದಾಂಶವು ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ.

5. ತೆರಿಗೆದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ರಾಜಸ್ವ ಇಲಾಖೆಯ ನೇರ ತೆರಿಗೆಗಳ ಕೇಂದ್ರ ಮಂಡಳಿಯ ಪರವಾಗಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯವು 2003 ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಕಚೇರಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಕೈಪಿಡಿ, ಸಂಪುಟ II (ತಾಂತ್ರಿಕ)ರ 9ನೇ ಖಂಡವನ್ನು, ಮಂಡಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿತ ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣಾ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಯು ತೆರಿಗೆದಾರನಿಗೆ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಭಾಷಿಸಿದೆ ಎಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣ, ಪುಣೆ ಪೀಠ-ಬಿ ಯು **ಅಖಿಲ ಗುಲಮಾಲ ಸೋಮಜಿ -ವಿರುದ್ಧ- ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ, ವಾರ್ಡ್ 4(5), ಪುಣೆ** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ: 30.03.2012ರಂದು ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ

ನೀಡಿರುವರು. ಹಾಗಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ನಮ್ಮ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಮೂಲ ಕಚೇರಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಕೈಪಿಡಿಯ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

6. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 153ಡಿ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದು ಈ ಮುಂದಿನಂತಿದೆ:

“153ಡಿ, ಶೋಧನೆ ಅಥವಾ ಕಡ್ಡಾಯ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣೆಗಾಗಿ ಪೂರ್ವಸಮ್ಮತಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ, - 153ಎ ಪ್ರಕರಣದ (1)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದ 21ಎಯ (ಬಿ) ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣಾ ವರ್ಷದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರ ದರ್ಜೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯ ನಿರ್ಧರಣಾ ಅಧಿಕಾರಿಯು ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣೆ ಅಥವಾ ಮರು ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರು ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯ ಹೊರತಾಗಿ, 153ಬಿ ಯ ಪ್ರಕರಣದ (1)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದ (ಬಿ) ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಂತೆ ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣಾ ವರ್ಷವನ್ನು ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ:

ಪರಂತು, ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ನಿರ್ಧರಣೆ ಅಥವಾ ಮರುನಿರ್ಧರಣೆ ಆದೇಶವನ್ನು 144 ಬಿಎ ಪ್ರಕರಣದ (12)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಆಯುಕ್ತರು ಅಥವಾ ಆಯುಕ್ತರುಗಳ ಪೂರ್ವಸಮ್ಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ಧರಣಾಧಿಕಾರಿಯು ಹೊರಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು.”

7. ರಾಜಸ್ವದ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಜೀವನ್ ಜೆ ನೆರಳಗಿ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಧೀನ ನಿರ್ಧರಣಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ

ಅಂದರೆ ಉಪ ಆಯುಕ್ತರು ಹೊರಡಿಸಬೇಕಾದ ಕರಡು ನಿರ್ಧರಣಾ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತೆರಿಗೆದಾರನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 153ಡಿ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಧರಣಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಅಂಥ ಅಗತ್ಯತೆಯೂ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು.

ಈ ಅಧಿನಿಯಮ ಆಡಳಿತ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದನೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅರೆನ್ಯಾಯಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉಪಬಂಧದ ಗೈರು ಹಾಜರಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 153ಡಿ ಪ್ರಕರಣವು ಅಂಥ ಯಾವುದೇ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು. ಅವರು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆದಾರರಿಗೆ ತನ್ನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಣಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ನೀಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಎರಡು ಅಧೀನ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಮುಂದೆಯೂ ತೆರಿಗೆದಾರನು ಈ ವ್ಯವಹಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸದರಿ ವಾದಾಂಶವನ್ನು ತೆರಿಗೆದಾರನು ಎತ್ತಿರುವನು ಎಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಮುಖ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಉದ್ಭವವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು.

8. ಪಕ್ಷಕಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ಅಹವಾಲನ್ನು ಆಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ತೆರಿಗೆದಾರರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ ನೇರ ತೆರಿಗೆಯ ಕೇಂದ್ರಿಯ ಮಂಡಳಿಯು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದ ಆಂತರಿಕ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳು ಮನದಟ್ಟಾಗಿವೆ. ಅಧಿನಿಯಮದ 153ಡಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಶಾಸನಾತ್ಮಕ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮೋದನಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಅಂದರೆ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರು ಸದರಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ತೆರಿಗೆದಾರನ ಅಹವಾಲಿನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಿರ್ಧರಣಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ,

ತೆರಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಅವನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಮತ್ತು ಯುಕ್ತವಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಅವನ ಎಲ್ಲ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳ ಗುಣಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಅಧಿನಿಯಮದ 153ಡಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಿದಂತೆ ಉನ್ನತ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಎಂದರೆ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಕರಡು ನಿರ್ಧರಣಾ ಆದೇಶವನ್ನು ಪೂರ್ವಾನುಮೋದನೆ ನೀಡಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರ ದರ್ಜೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಯು ನಿರ್ಧರಣಾ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವುದು. ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳು ಕರಡು ಅನುಮೋದನಾ ಆದೇಶವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಥ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಎಂದರೆ ಜಂಟಿ ಆಯುಕ್ತರು ತೆರಿಗೆದಾರನಿಗೆ ಅವನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸದಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ಸಹ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಮುಂದೆ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆದಾರರ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಅವನು ತನ್ನ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆಯ ಕೆಲವು ನಿರ್ಧರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಸ್ತುವಿಷಯ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಧರಣಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಎರಡು ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಸಹ ಆಗಿದ್ದು, ನಿರ್ಧರಣಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಸಹವರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಧರಣಾ ಅಧಿಕಾರವು ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಗುಣಾರ್ಹತೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆದಾರನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆಯು ಆಂತರಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಆ ಯಾವುದೇ ಕಚೇರಿ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯ ಆಧಾರಿತವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿನಿಯಮದ 119ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸನಾತ್ಮಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ತೆರಿಗೆದಾರನಿಗೆ ಇರುವ ಆ ಯಾವುದೇ ಫಲಾನುಭವವನ್ನು ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಬಂಧಕಗೊಳಿಸಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ತೆರಿಗೆದಾರನು ಅನುಮೋದನಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ತನಗೆ ತನ್ನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಕಾರಣದ ಅಂಶವನ್ನು ಸಹ ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

9. ತೆರಿಗೆದಾರನ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಎತ್ತಿರುವ ಎರಡನೇ ವಸ್ತು ವಿಷಯದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, ಅಧಿನಿಯಮದ 54ಬಿ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆದಾರನು ಕೃಷಿ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುವ ಕ್ಲೇಮಿನ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಮುಖ ವಸ್ತುವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅಧೀನ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಮಂಗಳೂರಿನ ಅಡ್ಯಾ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಮೀರಿದರೂ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೃಷಿಗೆ ಬಳಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಸುಸಂಬಂಧ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ತೆರಿಗೆದಾರನ ಅಧಿನಿಯಮದ 54ಬಿ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಫಲಾನುಭವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೆರಿಗೆದಾರನ ವಿರುದ್ಧ ಕಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ದಾಖಲಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಸಹ, ಎರಡು ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳು ಸದರಿ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಮುಖ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಅಧಿನಿಯಮದ 54ಬಿ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧ ನಾವು ಈ ಕೆಳಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ:

“54ಬಿ. ಕೆಲವು ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲೂ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬಾರದು.

(1) [2ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಂತೆ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆಯೂ ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ] ಕೃಷಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಿಗೆದಾರ ಅಥವಾ ಅವನ ತಂದೆ (ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮೂಲ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು) ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಯಾವುದೇ ಜಮೀನನ್ನು ತೆರಿಗೆದಾರರಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದ ದಿನಾಂಕದ ಮುಂಚಿನ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಆ ಯಾವುದೇ ಜಮೀನಿನ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆದಾರನು ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಂಡ ದಿನಾಂಕದ

ನಂತರದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ, ಕೃಷಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಲು ಯಾವುದೇ ಇತರ ಜಮೀನನ್ನು ಖರೀದಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಗಳಿಕೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಂಡ ಆ ಯಾವುದೇ ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಉಪಬಂಧಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದರೆ:-

(i) ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಗಳಿಕೆಯ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈಗಾಗಲೇ ಖರೀದಿಸಲಾದ ಜಮೀನಿನ ಮೌಲ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, (ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೊಸ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು), ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಗಳಿಕೆಯ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಆಸ್ತಿಯ ಮೌಲ್ಯದ ನಡುವಿನ ಮೊಬಲಗು ಮೌಲ್ಯದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ 45ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಆದಾಯದಂತೆ ವಿಧಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಂಡ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ವರ್ಗಾವಣೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಹೊಸ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯವು ಶೂನ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು; ಅಥವಾ

(ii) ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಗಳಿಕೆಯ ಮೌಲ್ಯವು ಖರೀದಿಸಿದ ಹೊಸ ಆಸ್ತಿಯ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದರೆ 45ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಗಳಿಕೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಂಡ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿ

ಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಹೊಸ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿ ಗಳಿಕೆಯ ಮೊಬಲಗಿಂತ ಖರೀದಿಸಿದ ಮೌಲ್ಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು

(2) 139ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯ ಸಲ್ಲಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ದಿನಾಂಕಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತೆರಿಗೆದಾರ ಹೊಸ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿ ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂಥ ಸಲ್ಲಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮುಂಚೆ ತೆರಿಗೆದಾರನು [139ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (1)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ಸಲ್ಲಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಿಗೆದಾರನ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವಾಗಬಹುದಾದ ಯುಕ್ತ ದಿನಾಂಕದಂದೇ ತೆರಿಗೆದಾರರು ಅಂಥ ಠೇವಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ) ಠೇವಣಿ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದು, ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ರಾಜ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಸೂಚನೆಯ ಮೂಲಕ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದಂಥ ಯಾವುದೇ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅಂಥ ಠೇವಣಿಯನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಸಂಬಂಧ ಅಂಥ ಸಲ್ಲಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲ ನೆರವೇರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದು; ಮತ್ತು (1)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ಇರುವ ಯಾವುದೇ ಮೊಬಲಗನ್ನು ತೆರಿಗೆದಾರರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೊಸ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಠೇವಣಿ ಇಡಲಾದ ಮೊಬಲಗಿನೊಂದಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಹೊಸ ಆಸ್ತಿಯ ಮೌಲ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು:

ಪರಂತು, ಈ ಉಪ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಠೇವಣಿ ಇಡಲಾದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ಹೊಸ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಭಾಗಶಃವಾಗಲೀ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವಾಗ,-

(i) ಮೂಲ ಆಸ್ತಿಯು ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಂಡ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಆ ಯಾವುದೇ ಹಿಂದಿನ, ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅಂತ್ಯವಾದರು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಆ ಯಾವುದೇ ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಆದಾಯದಂತೆ 45ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸತಕ್ಕದ್ದು; ಮತ್ತು

(ii) ತೆರಿಗೆದಾರನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅಂಥ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಲು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು."

10. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದರಣಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ. ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿತ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯಂತೆ ಬಳಸದಿರುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ.

"5.9.1. ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮದ 54ಬಿ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲೇಮಿನ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು.

5.9.2. ದಾಖಲಿಸಿದ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯ ಸಲ್ಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ತೆರಿಗೆದಾರನು, ಅಡ್ಯಾರ್ ಸ್ವತ್ತಿನ ಕ್ರಯದಿಂದ ಅಲ್ಪವಾಧಿಯಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿ ಗಳಿಕೆಯನ್ನು 11,97,996/- ರೂ.ಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ, ಅದರಂತೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮದ 54ಬಿ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಆಸ್ತಿಯಂತೆ ಮತ್ತು ವಿನಾಯಿತಿಯ ಕ್ಲೇಮಿನಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆದಾರನು ದಿನಾಂಕ: 03.05.2010ರ ಪತ್ರದಲ್ಲೂ ಸಹಾ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮದ

54ಬಿ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿಗಾಗಿ ತಾನು ಅರ್ಹನೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವನು. ಅದರಲ್ಲೂ ತಾನು ಕೃಷಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವನೆಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿರುವನು. ತದನುಸಾರವಾಗಿ, ತೆರಿಗೆದಾರನು ಮೂಡಬಿದಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದನ್ನು ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಿರುವನು. ಹಾಗಾಗಿ, ಖರೀದಿಯ ಕ್ರಯಪತ್ರ ಮತ್ತು ಅಡ್ಯಾರ್ ಜಮೀನಿನ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುವರು, ಅದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ, ತೆರಿಗೆದಾರನು ಹೊಸ ಜಮೀನನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಎರಡು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುವುದು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ದಿನಾಂಕ: 03.09.2002ರಂದು ಹೊಸ ಜಮೀನನ್ನು ಖರೀದಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು 15.07.2004ರಂದು ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ತೆರಿಗೆದಾರನು ಜಮೀನನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ, 315 ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಮಾತ್ರವೇ ತನ್ನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮದ 54ಬಿ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ, ತೆರಿಗೆದಾರ ಅಥವಾ ತೆರಿಗೆದಾರನ ಪೋಷಕರು ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಗಾಗಿ ಕೃಷಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವರೇ ಎಂಬುದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆದಾರನು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಮೀರುವ ಮೊದಲೇ ಕೃಷಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಸದರಿ ಜಮೀನನ್ನು ತೆರಿಗೆದಾರನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಯಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿಸಿದಾಗ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಿವೇಶನವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿರುವ ಕಡೆಯೇ ತೆರಿಗೆದಾರನು ತನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ರುಜುವಾತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ತೆರಿಗೆದಾರನು ದಿನಾಂಕ: 03.05.2010ರಂದು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸಲ್ಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಅಡ್ಯಾರ್ ಜಮೀನನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ

ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ ಫಾರ್ಮ್‌ಹೌಸ್ ಮತ್ತು ಗೆಸ್ಟ್ ಹೌಸ್ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಖರೀದಿಸಿರಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಲ್ಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆದಾರನು ಕೃಷಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಹ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮದ 54ಬಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಡಿಸಲಾದ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತದನುಸಾರವಾಗಿ ತೆರಿಗೆದಾರನು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಿದ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

11. ಸದರಿ ನಿರ್ಣಯವು ಎರಡು ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಅಂದರೆ ಆಯುಕ್ತರು ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ (ಅಪೀಲುಗಳು), ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣವು ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

12. ಮೇಲಿನ ಉಪಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಗತಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ತೆರಿಗೆದಾರನು ದಾಖಲಿಸಿದ ಅಪೀಲು ಗುರ್ಣಾಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ವಜಾಗೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹವಾಗಿದೆ ತದನುಸಾರವಾಗಿ ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಷೆಚ್ಚಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.